

φύσει οὕτω καὶ ἐν τῇ ἠθικῇ, εἶναι τὸ κέντρον τοῦ κόσμου.

Μόνον ἡ ἰδία κρίσις δύναται νὰ ὀδηγῇ εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ κόσμου. Ἐκ τῆς ἀναγκαίας ταύτης χειραφετήσεως τῶν ἀτόμων ὑπάρχει μόνον μία ὁδὸς πρὸς μίαν καλλιτέραν κατάστασιν, πρὸς ἣν ὀδηγεῖ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς κρίσεως.

Ὅσο βαθύτερον τὸ ἄτομον τὴν ἰδίαν σκέψιν ἀκολουθεῖ τόσο περισσότερον αισθάνεται ἑαυτὸ δεσμευόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς λογικῆς, ὅστις ὑπὲρ τὰ ἄτομα ἰσχύει.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς γενικῆς συνειδήσεως διὰ τῆς ἀνεξαρτήτου κρίσεως τῶν ἀτόμων πρὸς τὴν σύλληψιν τῆς λογικῆς.—αὕτη εἶναι ἡ διαγεγραμμένη τροχιά τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύ-

ματος.

Ὁ νόμος οὗτος τῆς ἱστορίας ἐμφανίζεται μετὰ μεγαλειώδους ἀπλότητος παρὰ τῷ κατ' ἐξοχὴν μομορφωμένῳ λαῷ, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν διὰ τῆς ἐξελίξεως ἐκ τῶν σοφιστῶν πρὸς τὸν Σωκράτην.

Πᾶς ἄλλος λαὸς, δλόκληρον τὸ σύμπλεγμα τῶν λαῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἀπο τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐξελίξεως ταύτης. Καὶ ἂν ἡ σκεπτικὴ παρατήρησις τῆς σήμερον μᾶς ἐμφανίσει πάλιν τὴν εἰκόνα ἐνὸς χάους ἀλληλοσυγκρουομένων γνωμῶν καὶ θεωριῶν μιᾶς ἀπαρνήσεως τῶν ἱερωτέρων πεποιθήσεων καὶ τινος ἐπάρσεως παρανοηθείσης ἡμιμαθείας τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Σωκρατικὸς λόγος δὲν ἐλέχθη ἀκόμη ἢ ὅτι ἡ ἐποχὴ μας δὲν ἤκουσε αὐτόν. (Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΕΠΙΒΛΑΒΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ὅποια ἐπίδρασιν ἀσκοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀναγνωστῶν τὰ ποικίλης μορφῆς διηγήματα καὶ μυθιστορήματα οἱ πάντες κατανοοῦσιν. Ἐπίσης ἐνδύπτον, ὅτι οἱ οἰκογενεὶδρχοὶ ἔχουσι καθῆκον ν' ἀπαγορεύωσι εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν τὴν χρησιμοποίησιν ἀναγνωσμάτων δημοβόλου ἠθοπλαστικοῦ περιεχομένου καὶ ὅτι ἐπίσης καθῆκον τῆς πολιτείας ἡ ἐπίβλεψις ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τούτου.

Ἄτυχῶς καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἐπιδεικνύεται ἡ δ ι α φ ο ρ ι α εἰς τὸ κεφαλαῖῶδες τοῦτο τὸ ζήτημα καὶ συναντᾷ τις δημοσιεύματα ἄγοντα τοὺς ἀναγνώστας αὐτῶν ἐκεῖς τοῦ πλαισίου τῆς ἠθικῆς μιᾶς καλῆς ἐννοουμένης κοινωνίας καὶ θρηνῶν ται συχνὰ δυστοχήματα ὀφειλόμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τοιαύτην κακὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐκάστοτε δημοσιευμάτων. Καὶ ὅταν μὲν πρόκειται περὶ ἀναγνωστῶν ὠρίμου ἡλικίας θὰ ἦτο συγχωρημένη ἴσως μία τοιαύτη ἀδιαφορία ἀλλ' ὅταν πρόκειται περὶ νεαρῶν ἱπάρξεων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐβρισκομένων εἰς τὸ στάδιον τῆς ἠθικῆς διαπλάσεως μία τοιαύτη ἀδιαφορία εἶναι

αὐτόχρημα ἐγκληματικὴ.

Ἀπὸ τῶν σελῶν τοῦ περιοδικοῦ μας ἐννοοῦντος πάντοτε νὰ ἐργάζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς καλῆς ἐννοουμένης ἠθικῆς τονίζομεν δι' ὄλων τῶν δυνάμεών μας τὴν ἀνάγκην τὴν ἀ π ὅ λ υ τ ο ν τὴν ἐ π ι τ α κ τ ι κ ῆ ν τῆς μεγαλυτέρας ἐπιβλέψεως τῶν οἰκογενεαρχῶν ἐπὶ τῶν παντὸς εἶδους ἀναγνωσμάτων τῶν χρησιμοποιοῦμένων παρ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς προφυλάξεως τῆς νεολαίας καὶ ἰδία τῆς σπουδαζούσης τοιαύτης ἀπὸ ὑπόπτου ὠφελιμότητος ἀναγνωσμάτων. Πᾶσα ἐπὶ πλέον ἀδιαφορία ἀπεργάζεται τόσον εἰς τὰς οἰκογενείας, ὅσον τὰς κοινωνίας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κράτος μεγίστας ἠθικὰς ἀλλὰ καὶ ὕλικὰς ζημίας.

Ἡ ἀρετὴ δύναται νὰ διδαχθῇ.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ

**

Μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου δὲν ὑπάρχει διαφορὰ.

ΠΥΡΡΩΝ